

Kiss Irén

Meteorák

Hol a halott őstenger gúnykacajaként
kopasz, szürke szirtek billegnek
süket szakadékok fölött, s a felhő
arra jártában elkomorul,
ott van az Isten háta, arra jár a madár.
A döglött őstermészet letört zápfogait
denevérszárnyak porolták évszázadokon át,
mígnem Bizánc, az istenadta, megbetegedvén
ide menekítette minden templomi ékét.

Mogorva szerzetesek emberöltőkig raktak
keselyű-fészkeket átokként
meredező sziklák ormára, s míg tekintetük
a magasba kapaszkodott, s keblükből fohászt téptek,
talpuk megátkozta a sziklás padlatot.
Igy lett minden imából végítélet, a régi
hímnuszokból káromlás, és isten kegyelméből
a szerzetesek markában idegen aprópénzek.

A szép ikon-árús

Nyúlánk arca sohase látott
földi szenvedélyeket: felszántatlan
papíros, karcolatlan kavics.
Száján se zug, se szöglet: szabályos
pusztaság, akár a fényes homlok.
Ha szeme, ez a jól csiszolt achát
nem gurulna időnként jobbra-balra,
tüstént belefagyna saját történetébe:
Halott tekintetű bizánci szent
aranymozaik börtönében,
öntudatlan szendergő félelme-kövület.